

Opłaty pisarzy hipotecznych, związane ze scaleniem na terenie b. zaboru rosyjskiego, będą pokrywane z funduszków państwowych.

VI. Przepisy przejściowe.

Art. 43. Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc prawną przepisy wszelkich ustaw w przedmiotach, unormowanych niniejszą ustawą.

Art. 44. Postanowienia niniejszej ustawy mają zastosowanie do postępowań scaleniowych, wszczętych i nieukończonych przed wejściem w życie niniejszej ustawy, z wyjątkiem tych postępowań w b. Królestwie Polskiem, w których zapadły już decyzje przedstanowcze okręgowych komisji ziemskich, oraz wszystkich postępowań, wszczętych w b. dzielnicy pruskiej, które mają być ukończone według przepisów obowiązujących dotychczas.

Art. 45. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezesowi Głównego Urzędu Ziemskiego i Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 46. Ustawa niniejsza zyskuje moc obowiązującą od dnia ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Reform Rolnych: *Osiecki*

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

719.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 1 sierpnia 1923 r.

w przedmiocie dokonywania zmian granic miejskich na obszarze b. Królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim.

Art. 1. Rada Ministrów władna jest dokonywać na obszarze b. Królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim zmian granic gmin miejskich, podlegających postanowieniom galicyjskich krajowych ustaw gminnych z dnia 13 marca 1889 r. (Dz. Ust. Kraj. № 24) oraz z dnia 3 lipca 1896 r. (Dz. Ust. Kraj. № 51) i statutu m. Lwowa z 14 października 1870 r. (Dz. Ust. Kraj. № 79) i statutu m. Krakowa z 1 kwietnia 1866 r. (Dz. Ust. Kraj. № 7) w tych wszystkich wypadkach, gdy zmiana taka nie może być dokonana w trybie, przepisany w ust. 1 § 100 zacytowanej ustawy z dnia 13 marca 1889 r. względnie ust. 1 § 96 zacytowanej ustawy z dnia 3 lipca 1896 r., względnie art. 2 statutu m. Lwowa i art. 3 statutu m. Krakowa.

Art. 2. Zmiany powyższe mogą być dokonywane przez przyłączenie gmin podmiejskich lub ich części, graniczących bezpośrednio z miastami, o cha-

rakterze przeważnie miejskim, względnie gospodarczo ściśle z miastami związanych, po wysłuchaniu opinii zainteresowanych ciał samorządowych na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Skarbu.

Art. 3. Gminy, których dotyczyć będą przewidziane w art. 1 zmiany granic, winny zawrzeć ze sobą umowę, regulującą stosunki co do posiadania i użytkowania majątku gminnego, zakładów i funduszków gminnych, jak również co do wierzytelności i długów, z zastrzeżeniem praw, przysługujących dotychczasowemu użytkownikowi dobra gminnego. Zasady uregulowania tych stosunków podlega rozporządzeniu wykonawczemu do niniejszej ustawy. Umowy zawarte podlegają w toku instancji zatwierdzeniu właściwego wydziału samorządowego. Jeżeli umowa taka w drodze zgodnego porozumienia się między zainteresowanymi zarządami gminnymi nie dojdzie do skutku, ureguje te stosunki w toku instancji właściwy wydział samorządowy, a w ostatniej instancji—Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą postanowienia, zawarte w § 100 ustęp 2 i 3 i w końcowym ustępie § 112 galicyjskiej krajowej ustawy gminnej z dnia 13 marca 1889 r. (Dz. Ust. Kraj. № 24), jakoteż w § 96 ustęp 2 i 3 i w końcowym ustępie § 109 galicyjskiej krajowej ustawy gminnej z dnia 3 lipca 1896 r. (Dz. Ust. Kraj. № 51) oraz w art. 2 statutu m. Lwowa i w art. 3 statutu m. Krakowa w zakresie spraw, objętych niniejszą ustawą.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

720.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 8 sierpnia 1923 r.

o przyznaniu kredytu 20 miliardów marek na pomoc rolną w r. 1923 dla reemigrantów we wschodnich województwach.

Art. 1. Upoważnia się Rząd do dodatkowego wstawienia w budżecie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych na r. 1923 kredytu nadzwyczajnego w wysokości 20 miliardów marek, przeznaczony na uruchomienie gospodarstw rolnych, względnie podniesienie ich wytwórczości.

Art. 2. Kredyt będzie przeznaczony na uruchomienie, względnie podniesienie wytwórczości gospodarstw reemigrantów, nie przekraczających 45 ha, zniszczonych wskutek wojny na obszarze województw: wileńskiego, poleskiego, nowogródzkiego, białostockiego i wołyńskiego.

Art. 3. Kredyt będzie udzielany:

- a) Bezpośrednio zainteresowanym, którzy bez pomocy państwowej nie są w stanie należycie uruchomić swych gospodarstw, na zakup niezbędnych środków produkcji. Kredyt ten winien być udzielony na okres czasu nie dłuższy nad lat 6. Podlega on oprocentowaniu za cały czas trwania pożyczki w stosunku 6 od sta rocznie.
- b) Związkom samorządowym i spółdzielniom rolniczym na organizowanie kolumn do orki odłogów i zakup ziarna do siewu, oraz narzędzi rolniczych. Z kredytu tego mogą korzystać te instytucje, którym Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu powierzy wyżej wymienione czynności i które poddadzą się kontroli Ministerstwa w zakresie tych czynności. Kredyt ten winien być krótkoterminowy płatny najdalej do 31 grudnia 1924 r. i oprocentowany po 10 od sta w stosunku rocznym.

Wysokość kredytu, udzielonego na zasadzie punktu b) niniejszego artykułu, nie może przekraczać w sumie 5% całego kredytu.

Art. 4. Każda poszczególne pożyczka, określona w walucie markowej, będzie jednocześnie przechowywana na stały miernik, ustalony przez Ministra Skarbu. Pożyczka będzie spłacana ratami w walucie obowiązującej w stosunku do tego stałego miernika w dniu wystawienia przez Państwowy Bank Rolny wezwania płatniczego, które to wystawienie nie może nastąpić wcześniej, niż w 30 dni przed terminem płatności raty.

Art. 5. Wszelkie zwroty z sum, wydatkowanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych z kredytu, przyznanego na mocy niniejszej ustawy, pozostają w okresie budżetowym roku 1923 do całkowitego rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych na cele, w art. 3 niniejszej ustawy wskazane.

Art. 6. Państwowemu Bankowi Rolnemu powierza się wykonanie dyspozycji Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych w zakresie czynności bankowych, dotyczących przyznanego ustawą niniejszą kredytu, a mianowicie:

- przyjmowanie wpłat i dokonywanie wypłat na zlecenie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych,
- wydawanie na żądanie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych opinii w przedmiocie zabezpieczenia udzielanych pożyczek,
- ściągnięcia od dłużników i inkasowanie rat i wszelkich innych należności z tytułu wydanych pożyczek,
- prowadzenie księgowości tego kredytu.

Na pokrycie wydatków, związanych z wykonaniem powierzonych mu czynności, Państwowy Bank Rolny pobiera od dłużników na swoje dobro dodatk administracyjny, ustalony za zgodą Ministra Skarbu i uiszczany w ratach, z których pierwsza płatna jest przy udzieleniu kredytu, dalsze zaś w terminach płatności rat pożyczkowych.

Art. 7. Podanie o udzielenie pomocy rolnej z kredytu, otwartego na mocy niniejszej ustawy, jak również o odroczenie terminu wpłacania rat pożyczki w granicach ogólnych, przewidzianych ustawą, załączniki do tych podań, oraz wszelkie dokumenty, związane z istotą tych podań, są wolne od wszelkich opłat stempłowych i komunalnych.

Art. 8. Ściąganie należności z tytułu zobowiązań, wydanych na mocy art. 3 niniejszej ustawy, odbywać się będzie trybem egzekucji administracyjnej bezspornych należności skarbowych.

Art. 9. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych, a co do zasad ustanowienia warunków, zmierzających do hipotecznego lub innego zabezpieczenia udzielanych kredytów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 10. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *J. Gościcki*

Minister Skarbu: *H. Linde*

721.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 11 sierpnia 1923 r.

zmieniająca niektóre przepisy karne, obowiązujące w województwach: poznańskim i pomorskim oraz w górnośląskiej części województwa śląskiego.

Art. 1. Grzywny (jako środki karne, dyscyplinarne, porządkowe, sądowo- i administracyjno-egzekucyjne), nawiązki i wynagrodne, granice upoważnień organów władz administracyjnych do zagrażania grzywnami lub nakładania grzywien w drodze administracyjnej, tudzież granice upoważnień organów władzy dyscyplinarnej do nakładania grzywien w drodze dyscyplinarnej (porządkowej), zawarte w ustawach i rozporządzeniach, wydanych przed dniem 8 stycznia 1919 r. — podwyższa się dziesięć tysięcy razy w stosunku do kwoty pierwotnej.

Art. 2. W niemieckim kodeksie karnym z dnia 15 maja 1871 r. (Dz. Ustaw Rzeszy z r. 1876 str. 40) wprowadza się następujące zmiany:

1) Ustępy 2 i 3 § 1 otrzymują brzmienie następujące:

„Czyn, zagrożony osadzeniem w twierdzy do pięciu lat, więzieniem, albo grzywną powyżej miliona pięciuset tysięcy marek polskich, jest występkiem.

Czyn, zagrożony aresztem lub grzywną do miliona pięciuset tysięcy marek polskich, jest wykroczeniem”.

2) § 27 otrzymuje brzmienie następujące:

„Najniższy wymiar grzywny przy zbrodniach i występkach wynosi trzydzieści tysięcy marek pol-